

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2001 Julkaistu Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 2001 N:o 1084—1090

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1084	Valtioneuvoston asetus oikeudesta luovuttaa valtion maaomaisuutta ja tuloatuottavia oikeuksia annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta	3117
1085	Valtioneuvoston asetus Valtion kiinteistölaitoksesta annetun asetuksen muuttamisesta	3118
1086	Sisäasiainministeriön asetus pysäköintivirhemaksusta	3119
1087	Sisäasiainministeriön asetus kulkuneuvon pysäyttämisestä	3121
1088	Maa- ja metsätalousministeriön asetus Suomen lipun alla purjehtivien tai Suomessa rekisteröityjen yli 20 metrin pituisten alusten harjoittaman turskan kalastuksen keskeyttämisestä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen kumoamisesta	3125
1089	Verohallituksen päätös ennakon alarajasta ja kantoeristä	3126
1090	Verohallituksen päätös yhteisön tilikauden ennakon alarajasta ja kantoeristä	3128

N:o 1084

Valtioneuvoston asetus

oikeudesta luovuttaa valtion maaomaisuutta ja tuloatuottavia oikeuksia annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiovarainministeriön esittelystä, *muutetaan* oikeudesta luovuttaa valtion maaomaisuutta ja tuloatuottavia oikeuksia 31 päivänä elokuuta 1978 annetun asetuksen (693/1978) 1 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 160/1995, seuraavasti:

1 §
Valtion luovutettavan tai vuokrattavan maaomaisuuden arvoa on pidettävä suurena, jos omaisuuden käypä arvo ylittää 5 000 000 euroa.

Valtion luovutettavan tai vuokrattavan

maaomaisuuden arvoa on pidettävä vähäisenä, jos omaisuuden käypä arvo ei ylitä 1 700 000 euroa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 2001

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

Neuvotteleva virkamies Kirsti Vallinheimo

N:o 1085

Valtioneuvoston asetus

Valtion kiinteistölaitoksesta annetun asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiovarainministeriön esittelystä, *muutetaan* Valtion kiinteistölaitoksesta 18 päivänä joulukuuta 1998 annetun asetuksen (1053/1998) nimike sekä 1 § ja 4 §:n 1 momentti seuraavasti:

Valtioneuvoston asetus

Senaatti-kiinteistöistä

1 §

Senaatti-kiinteistöjen hallitukseen kuuluvat puheenjohtaja ja enintään neljä muuta jäsentä.

Hallituksen jäsenellä tulee olla Senaatti-kiinteistöjen toimialan, johtamisen tai liiketalouden asiantuntemusta, ja hänen tulee olla kilpailutilanteen edellyttämällä tavalla riippumaton.

4 §

Senaatti-kiinteistöjen toimitusjohtajalla on

Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 2001

pääjohtajan ja johtajalla rakennusneuvoksen arvonimi.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

Neuvotteleva virkamies Kirsti Vallinheimo

N:o 1086

Sisäasiainministeriön asetus
pysäköintivirhemaksusta

Annettu Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 2001

Sisäasiainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään pysäköintivirhemaksusta 3 päivänä huhtikuuta 1970 annetun lain (248/1970) 7 §:n nojalla sellaisena kuin se on laissa 969/2001:

1 §			
Pysäköintivirhemaksut ovat seuraavissa			
kunnissa ja kaupungeissa:			
Kunta/kaupunki	Euroa		
Espoo	40	Lappeenranta	30
Forssa	15	Lohja	25
Hamina	10	Mikkeli	30
Hanko	15	Naantali	20
Helsinki	40	Nokia	25
Hyvinkää	25	Närpiö	20
Hämeenlinna	25	Oulu	40
Iisalmi	25	Pietarsaari	20
Imatra	15	Piikkiö	10
Joensuu	35	Pirkkala	15
Jyväskylä	35	Pori	35
Järvenpää	40	Porvoo	25
Kaarina	15	Pykkönmäki	25
Kajaani	25	Raahe	25
Kannonkoski	25	Raisio	20
Karstula	25	Rauma	30
Kaskinen	20	Riihimäki	25
Kauniainen	25	Rovaniemi	40
Kemi	20	Saarijärvi	25
Kerava	35	Salo	25
Kinnula	25	Savonlinna	30
Kirkkonummi	25	Seinäjoki	25
Kivijärvi	25	Siilinjärvi	15
Kokkola	25	Sipoo	25
Kotka	30	Siuntio	25
Kouvola	25	Tammisaari	15
Kristiinankaupunki	20	Tampere	40
Kuopio	30	Turku	40
Kuusankoski	25	Tuusula	20
Kyyjärvi	25	Vaasa	30
Lahti	40	Valkeakoski	25
		Vantaa	40
		Varkaus	20
		Ylöjärvi	15
		Äänekoski	30

2 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Tällä asetuksella kumotaan pysäköintivirhemaksun korottamisesta 9 päivänä kesäkuuta 1987 annettu sisäasiainministeriön päätös (549/1987), 25 päivänä heinäkuuta 1990 annettu sisäasiainministeriön päätös (699/1990), 9 päivänä marraskuuta 1990 annettu sisäasiainministeriön päätös (983/1990), 14 päivänä helmikuuta 1991 annettu sisäasiainministeriön päätös (451/1991), 9 päivänä lokakuuta 1991 annettu sisäasiainministeriön päätös (1260/1991), 5 päivänä joulukuuta 1991 annettu sisäasiainministeriön päätös (1463/1991), 12 päivänä toukokuuta 1992 annettu sisäasiainministeriön päätös (423/1992), 9 päivänä syyskuuta 1992 annettu sisäasiainministeriön päätös

(866/1992), 23 päivänä marraskuuta 1992 annettu sisäasiainministeriön päätös (1070/1992), 12 päivänä elokuuta 1994 annettu sisäasiainministeriön päätös (744/1994), 16 päivänä tammikuuta 1995 annettu sisäasiainministeriön päätös (50/1995), 18 päivänä kesäkuuta 1997 annettu sisäasiainministeriön päätös (610/1997), 2 päivänä joulukuuta 1997 annettu sisäasiainministeriön päätös (1123/1997), 24 päivänä kesäkuuta 1998 annettu sisäasiainministeriön päätös (488/1998), 11 päivänä joulukuuta 1998 annettu sisäasiainministeriön päätös (1081/1998), 23 päivänä kesäkuuta 1999 annettu sisäasiainministeriön päätös (783/1999), 22 päivänä joulukuuta 1999 annettu sisäasiainministeriön päätös (1297/1999), 28 päivänä kesäkuuta 2000 annettu sisäasiainministeriön asetus (672/2000) ja pysäköintivirhemaksun korottamisesta 12 päivänä heinäkuuta 2001 annettu sisäasiainministeriön asetus (659/2001).

Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 2001

Sisäasiainministeri *Ville Itälä*

Poliisiylitarkastaja Pertti Luntiala

N:o 1087

Sisäasiainministeriön asetus**kulkuneuvon pysäyttämistä**

Annettu Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 2001

Sisäasiainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 7 päivänä huhtikuuta 1995 annetun poliisilain (493/1995) 54 §:n 3 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 315/2001:

1 §

Perusteet

Poliisin toimivaltuuksista pysäyttää ajoneuvo tai kulkuneuvo taikka määrätä se pysäytettäväksi säädetään tieliikennelaissa (267/1981) ja tieliikenneasetuksessa (182/1982), maastoliikennelaissa (1710/1995) sekä poliisilaissa.

2 §

Poliisin merkinantojen ja määräysten tulee olla selvästi havaittavia ja ymmärrettäviä. Merkin tarkoituksen ja kohteen tulee olla yksiselitteinen. Merkki on annettava kyseiselle liikennevälineelle laissa tarkoitetulla ja yleisesti käytetyllä tavalla. Pysäytysmerkki voi olla myös suullisesti, käsimerkein tai muutoin yleisesti tunnistettavin merkein annettu. Merkki tulee antaa siten, että kuljettajalla on mahdollisuus tunnistaa, että merkin antaja on poliisi. Poliisin pysäytysmerkeistä tieliikenteessä säädetään erikseen tieliikenneasetuksessa.

3 §

Jos poliisin antamaa pysäytysmerkkiä ei noudateta, on merkki tilanteen niin vaatiessa toistettava seuraamalla pysäytysmerkin tai -käskyn laiminlyönyttä kulkuneuvoa. Jos tieliikenteessä seuraamisen aikana joudutaan poikkeamaan yleisistä tieliikennesäännöistä, on noudatettava tieliikennelain 48 §:n sekä tieliikenneasetuksen 52 §:n säännöksiä sekä hälytysajosta annettuja ohjeita.

4 §

Kulkuneuvon pysäyttämässä voidaan joutua turvautumaan voimakeinoihin (pakko-

pysäyttäminen). Poliisin oikeudesta käyttää voimakeinoja säädetään poliisilain 27 §:ssä.

5 §

Poliisin tavoitteena pakkopysäytystilanteessa tulee olla pakenijan turvallinen ja viivytyksetön pysäyttäminen sekä paon jatkumisen estäminen. Poliisin toimenpiteet on suoritettava aiheuttamatta suurempaa vahinkoa tai haittaa kuin on välttämätöntä tehtävän suorittamiseksi. Erityisesti on otettava huomioon sivullisten turvallisuus. Poliisi ei omalla toiminnallaan saa aiheuttaa tarpeetonta vaaraa. Lisäksi on otettava huomioon kohdehenkilöiden turvallisuus sekä poliisin oma työturvallisuus. Vaaraa aiheuttavan menettelytavan sijasta tulee harkita vaihtoehtoisia keinoja tilanteen ratkaisemiseksi. Olosuhteiden niin vaatiessa poliisilla on oikeus luopua toimenpiteestä.

Tätä asetusta ei sovelleta hätävarjelutilanteisiin. Tässä asetuksessa selostettuja periaatteita ja menetelmiä voidaan kuitenkin noudattaa hätävarjelutilanteessa soveltuvin osin.

6 §

Taktiikka

Tavanomaisissa poliisitehtävissä kulkuneuvoa pysäytettäessä on noudatettava poliisitoiminnan yleisiä periaatteita. Toimenpiteet on suoritettava hienotunteisesti ja asiallisesti. Kaikenlaisten korostettujen toimintatapojen käyttäminen on näissä tilanteissa kiellettyä. Pysäytettävää ei tule pitää vaarallisena, ellei siihen ole perusteltuja syitä.

7 §

Ennakkoon tulee varautua pysäyttämistoi-

miin silloin, kun joudutaan tilanteeseen, missä pysäytettävä ei noudata annettua pysäytysmerkkiä.

Varautumistoimia ovat muun muassa pysäytyspaikan ja -hetken valinta, ajoneuvotiedustelun tekeminen ennen pysäytysmerkin antamista niissä tilanteissa, joissa se on tarpeen ja mahdollista, seuraaminen pysäytysmerkkiä näyttämättä, lisäävun pyytäminen, liikenneympäristön hyväksikäyttö sekä sellaisten menettelytapojen välttäminen, jotka liian aikaisin paljastavat poliisin ja toiminnan pysäytettävän kulkuneuvon suhteen.

8 §

Seuraamisessa toistetaan pysäytysmerkki ja käytetään tarvittaessa hälytyslaitteita. Mikäli kohde pakenee, tapahtuu seuraaminen hälytysajona. Seuraamisen aikana pyritään kohteen tunnistamiseen ja tilanteen kokonaisarviointiin. Välittömässä läheisyydessä seuraavien partioiden määrää on pyrittävä rajoittamaan. Muiden käytettävissä olevien partioiden tehtävänä on ennakoida pakenevan suunta ja varautua mahdolliseen pakkopysäytykseen. Pakeneva on pyrittävä ohjaamaan turvallisimmille ja pakkopysäytykseen soveltuville tieosuuksille.

Tilanteen kokonaisarvion perusteella tulee myös harkita tehtävän siirtämistä tutkintapainotteiseksi.

9 §

Pakenemis- ja pakkopysäytystilanteiden johtamisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä poliisin johtamisesta on säädetty tai erikseen määrätty. Useiden partioiden osallistuessa pakenevan kulkuneuvon seuraamiseen on mahdollisuuksien mukaan erikseen määrättävä tilannejohtaja.

Johtosuhteista ja niissä tapahtuvista muutoksista on tiedotettava toimintaan osallistuville.

10 §

Viestiliikenteessä hälytyskeskuspäivystäjä määrää toimintakanavan. Viestiliikenteen tulee olla päivystäjän valvomaa, kurinalaista ja pääasiassa yleis- kenttä- ja tilannejohtajan välistä. Muut toimintaan mahdollisesti osallistuvat partiot ilmoittavat lyhyesti sijaintinsa ja varustuksensa sekä kuittaavat annetut teh-

tävät. Partioiden välisen viestiliikenteen tulee olla mahdollisimman niukkaa.

Pakkopysäytystoimenpiteestä, erityisesti piikkimaton tai esteen käyttämisestä, on ilmoitettava ennakkoon kaikille toimintaan osallistuville.

11 §

Poliisiyksiköissä on ennakkoon varauduttava pakkopysäytystilanteisiin. Ennakkosuunnitelmissa tulee ottaa huomioon muun muassa tarpeelliseksi harkittu yhteistoiminta toisten poliisiyksiköiden kanssa, pakkopysäytykseen soveltuvien paikkojen kartoitus ja valinta sekä mahdolliset sovellettavat toimintamallit.

12 §

Voimakeinojen käyttäminen

Aloitettujen voimakeinojen käytöstä on luovuttava, jos tilanne on muuttunut sellaiseksi, ettei edellytyksiä voimakeinojen käynnistämiseen enää ole olemassa.

Pakkopysäyttämässä on otettava huomioon liikenneympäristö, liikenteen vilkkaus, liikenne-, sää-, keli- ja valaistusolosuhteet, kuljettajan todennäköinen tila, pysäytettävän kulkuneuvon laatu ja nopeus sekä muut pysäyttämiseen vaikuttavat seikat. Erityistä huomiota on kiinnitettävä sivullisten turvallisuuteen.

Ennen toimenpiteisiin ryhtymistä on pakeneva kulkuneuvo mahdollisuuksien mukaan pyrittävä ohjaamaan turvalliselle pysäytyspaikalle sekä alentamaan sen nopeutta. Pakkopysäyttämässä voidaan käyttää 13—21 §:ssä mainittuja voimakeinoja.

13 §

Kulkuneuvolla uhkaaminen on pakenevan kulkuneuvon kiinteässä tuntumassa hälytyslaittein tapahtuvaa seuraamista. Kulkuneuvolla uhkaamisen tarkoituksena on saada kuljettaja luopumaan pakenemisesta.

14 §

Piikkimaton käytön tarkoituksena on pakenevan kulkuneuvon pysäyttäminen tai nopeuden alentaminen. Piikkimattoa käytetään esteen tai sulun avulla kavennetulla ajoradalla. Pysäytettävälle on mahdollisuuksien

mukaan näytettävä pysäytysmerkki. Piikkimatto on pyrittävä tekemään mahdollisimman havaittavaksi. Muu liikenne on mahdollisuuksien mukaan pysäytettävä riittävän etäälle piikkimatosta tai ohjattava kiertotielle.

Moottoripyörän pysäyttämiseen piikkimattoa voidaan käyttää vain, jos kuljettajaa voidaan pitää vaarallisena toisen hengelle tai terveydelle, piikkimaton havaittavuus on varma ja pysäytettävä saadaan ajatettua piikkimattoon alhaisella nopeudella.

15 §

Kulkuneuvoa voidaan käyttää pysäyttämässä sulkuna, hidastamalla edellä ajamalla pakenevan kulkua, kiilaamalla ja kulkuneuvon kiinni ajamalla.

Pakkopysäytystilanteessa poliisikulkuneuvossa on käytettävä hälytyslaitteita. Edellä selostettuja menettelytapoja käytettäessä on otettava erityisesti huomioon pysäytettävän kulkuneuvon laatu, kulkuneuvojen välinen painoero sekä käytetty nopeus.

16 §

Este tarkoittaa pysäytettävän kulkuneuvon reitille asetettuja esineitä tai rakennelmia, joiden avulla pyritään estämään pakenevan kulku. Pysäyttämässä ei saa käyttää estettä, josta voi törmäyksen yhteydessä aiheutua erityistä vaaraa.

Kulkuneuvoa voidaan käyttää esteen muodostamalla sen avulla suoja kohteen, esimerkiksi saattueajoneuvon, ja sitä kulkuneuvolla uhkaavan väliin. Esteen käytössä on soveltuvin osin huomioitava piikkimaton käytölle 14 §:ssä säädetty edellytykset.

17 §

Sulku tarkoittaa ajoradan kaventamista tai kulkusuunnan katkaisemista kulkuneuvon avulla. Sulkua voidaan käyttää nopeuden alentamiseen tai pakenevan ohjaamiseen halutulle reitille.

18 §

Edellä ajamisella estetään kulkuneuvon eteneminen alentamalla ajonopeutta vähitellen. Pysäytysryityksestä on luovuttava, jos näyttää ilmeiseltä, että pysäytettävä ajaa tarkoituksella poliisikulkuneuvon kiinni tai lähtee ohittamaan poliisikulkuneuvoa paikas-

sa, jossa näkyvyys on riittämätön, tiellä on kohtaavaa liikennettä taikka ohittamisesta aiheutuu muuta vaaraa.

19 §

Kiilaamisella estetään pakenemisen jatkuminen vaikuttamalla pysäytettävän kulkuneuvon ajolinjaan sivusuunnassa. Lisäksi kulkuneuvojen koskettamista toisiinsa on mahdollisuuksien mukaan varottava, kiilaamisen kohteena olevalle on annettava riittävä mahdollisuus kulkuneuvonsa pysäyttämiseen, kiilaamista ei tule käyttää suurilla nopeuksilla liikuttaessa ja erityisesti on varottava esteeseen kiilaamista.

20 §

Kiinniajamisella estetään liikkuvan kulkuneuvon kulku. Kiinniajamista voidaan käyttää tilanteissa, joissa ajonopeudet ovat suhteellisen alhaiset. Moottoripyörään saa ajaa kiinni vain silloin, kun sen kuljettajaa voidaan pitää vaarallisena toisen hengelle tai terveydelle.

21 §

Kulkuneuvon pysäyttämisestä ampumaseella säädetään erikseen poliisin aseenkäyttöä koskevassa määräyksessä (SM-2000-710/Tu-417, 18.8.2000) seuraavaa: kulkuneuvon pysäyttämiseen ei saa käyttää voimakkeina ampumaseita, ellei ole kyseessä välittömästi uhkaavan rikoksen tai muun vaarallisen teon tai tapahtuman estäminen. Tällöin poliisimies voi asettakin käyttäen pysäyttää välitöntä vakavaa vaaraa jonkun hengelle tai terveydelle aiheuttavan henkilön toiminnan. Päätöksen aseenkäytöstä tulee perustua kohdehenkilön välittömästi tilannetta edeltäneeseen toimintaan, aseistautumiseen, häiriytyneisyyteen taikka niihin rinnastettaviin syihin. Mikäli kulkuneuvossa on useampia henkilöitä, tulee edellytykset täytyä kaikkien osalta.

22 §

Maastokulkuneuvoa pakkopysäytettäessä sovelletaan seuraamista tai kulkuneuvolla uhkaamista ja erittäin painavin perustein kiilaamista tai kiinniajamista.

Mopoa pakkopysäytettäessä sovelletaan kulkuneuvolla uhkaamista tai kiilaamista. Jos kuljettajaa voidaan pitää vaarallisena toisen

hengelle tai terveydelle, voidaan käyttää samoja keinoja kuin moottoripyörää pakkopysäytettäessä.

Vesikulkuneuvoa pakkopysäytettäessä sovelletaan seuraamista, kulkuneuvolla uhkaamista ja erittäin painavin perustein kiinniajamista. Vesikulkuneuvon ohjaamiseen voidaan käyttää estettä tai sulkua. Vesikulkuneuvolla tarkoitetaan tässä vesiliikennelain (463/1996) mukaista kulkuneuvoa.

Raidekulkuneuvoa pysäytettäessä poliisin tulee ottaa yhteyttä liikenneohjauskeskukseen ja neuvotella erikseen mahdollisista käytettävissä olevista pysäytyskeinoista.

Poliisilla ei ole toimivaltuutta määrätä ilma-alusta laskeutumaan.

23 §

Koulutus

Poliisioppilaitosten ja -yksiköiden tulee antaa voimankäyttökoulutuksen yhteydessä kulkuneuvon pysäyttämiseen ja pakkopysäyttämiseen liittyvien asioiden koulutusta. Erityisesti on painotettava voimakeinojen oikeaa mitoittamista, taktisia menetelmiä, ampuma-

Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 2001

Sisäasiainministeri *Ville Itälä*

ja kaasuaseen käyttömahdollisuuksia sekä käytännön harjoittelua.

24 §

Ilmoituksen tekeminen

Poliisimiehen velvollisuudesta viivytyksetä tehdä ilmoitus esimiehelleen tehtävän suorittamisen yhteydessä syntyneestä muusta kuin vähäiseksi katsottavasta henkilö- tai omaisuusvahingosta säädetään poliisilain 49 §:n 1 momentissa.

25 §

Uudet menetelmät

Sisäasiainministeriö päättää mahdollisista uusista pakkopysäytysmenetelmistä ja niiden käytöstä.

Tämä asetus tulee voimaan 30 päivänä marraskuuta 2001.

Tällä asetuksella kumotaan sisäasiainministeriön 11 päivänä marraskuuta 1996 antama määräys kulkuneuvon pysäyttämisestä (8/96).

Poliisiylitarkastaja Pertti Luntiala

N:o 1088

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**Suomen lipun alla purjehtivien tai Suomessa rekisteröityjen yli 20 metrin pituisten alusten harjoittaman turskan kalastuksen keskeyttämisestä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen kumoamisesta**

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeriö on Euroopan yhteisön yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1139/1994) 2 ja 10 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Tällä asetuksella kumotaan 16 päivänä marraskuuta 2001 Suomen lipun alla purjehtivien tai Suomessa rekisteröityjen yli 20 metrin pituisten alusten harjoittaman turskan kalastuksen keskeyttämisestä annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (1013/2001).

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä marraskuuta 2001.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Kalastusneuvos Orian Bondestam

N:o 1089

Verohallituksen päätös ennakon alarajasta ja kantoeristä

Annettu Helsingissä 9 päivänä marraskuuta 2001

Verohallitus on 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun ennakkoperintälain (1118/1996) 6 §:n 2 momentin 2 kohdan nojalla päättänyt:

1 §

Ennakon alaraja

Ennakkoa ei määrätä, jos sen määrä olisi pienempi kuin 170,00 euroa.

2 §

Ennakon kantoerät

Ennakko kannetaan ennakon määrästä riippuen kahdessa tai useammassa yhtä suuressa erässä sentin tarkkuudella seuraavasti:

Kannettavan ennakon määrä euroa	Kantoerien lukumäärä	Kantokuukaudet
170,00—500,00	2	maaliskuu ja syyskuu
yli 500,00 mutta enintään 1 700,00	3	helmikuu, heinäkuu ja marraskuu
yli 1 700,00 mutta enintään 10 000,00	6	helmikuu, huhtikuu, kesäkuu, elokuu, lokakuu ja joulukuu
yli 10 000,00	11	helmikuu—joulukuu

3 §

Muutetun ennakon kantaminen

Muutettaessa ennakkkoa ennakkoperintälain 24 §:n nojalla, kannetaan muutettu ennakko vähennettynä ennakon erääntyneiden erien määrällä keskenään yhtä suurissa erissä. Korotetun ja uuden ennakon erät kannetaan ennakon määrästä ja muutoksen ajankohdasta riippuen noudattaen soveltuvin osin mitä 2 §:ssä on säädetty kantoerien lukumäärästä ja kantokuukausista. Alennetun ennakon erät kannetaan samoina kantokuukausina kuin ne ennen ennakon alentamista oli määrätty kan-

nettaviksi. Jos muutettu ennakko vähennettynä ennakon erääntyneiden erien määrällä on vähemmän kuin 170,00 euroa, se kannetaan yhtenä eränä ennakon muuttamista toiseksi seuraavana kalenterikuukautena.

4 §

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Päätöstä sovelletaan muiden kuin tuloverolain (1535/1992) 3 §:ssä tarkoitettujen yh-

teisöjen ja 5 §:ssä tarkoitettujen yhteisetuuk-
sien ennakon kannossa vuodelle 2002 mää-
rättävistä ennakoista alkaen.

Tällä päätöksellä kumotaan Verohallituk-
sen päätös ennakon alarajasta ja kantoeristä
(985/2000).

Helsingissä 9 päivänä marraskuuta 2001

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Ylitarkastaja *Irma Korpela*

N:o 1090

Verohallituksen päätös**yhteisön tilikauden ennakon alarajasta ja kantoeristä**

Annettu Helsingissä 9 päivänä marraskuuta 2001

Verohallitus on 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun ennakkoperintälain (1118/96) 6 §:n 2 momentin 2 kohdan nojalla päättänyt:

1 §

Ennakon alaraja

Ennakkoa ei määrätä, jos sen määrä olisi pienempi kuin 340,00 euroa.

2 §

Ennakon kantoerät

Ennakko kannetaan tuloverolain (1535/1992) 3 §:ssä tarkoitetuilta yhteisöiltä ja 5 §:ssä tarkoitetuilta yhteisuuksilta ennakon määrästä riippuen kahdessa tai useammassa yhtä suuressa erässä sentin tarkkuudella seuraavasti:

Kannettavan ennakon määrä euroa	Kantoerien lukumäärä	Kantokuukaudet
340,00—1 700,00	2	tilikauden kolmas ja yhdeksäs kuukausi
yli 1 700,00	12	tilikauden jokainen kuukausi

Jos yhteisöllä tai yhteisetyudella on 12

Helsingissä 9 päivänä marraskuuta 2001

Pääjohtaja *Jukka Tammi*Ylitarkastaja *Irma Korpela*

kuukautta lyhyempi tai pidempi tilikausi, noudatetaan kantoerien lukumäärää ja kanto-kuukausia soveltuvin osin.

3 §

Muutetun ennakon kantaminen

Ennakkoa muuttaessa muutos kohdistetaan ensisijaisesti tilikauden jäljellä oleville eräntymättömiä eriä käsittävälle kantokuukausille, joita muutoksessa käsitellään kuten koko tilikautta.

4 §

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Päätöstä sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2002 tai sen jälkeen tehtäviin yhteisön ja yhteisetyuden ennakon maksuunpanoon ja maksuunpanon muutoksiin.

Tällä päätöksellä kumotaan Verohallituksen päätös yhteisön tilikauden ennakon alarajasta ja kantoeristä (882/1997).